

шо и нищі-ъшъ, промышленник-ъшъ и
пърговиц-ъшъ какъ-шо и земледѣлец-ъшъ,
неучены-ъшъ какъ-шо и очены-ъшъ, сички
требува всегда да мысляшъ за да оупопре-
бяшъ, шако или онако, въ полза всякъ часъ
на-живош-ъшъ си.

§ VII. Примѣръ на-нѣкои-си знамениты
млжи, кон-то сл добры оупотреблявали
време-то.

Діонгсій Мугитель, кой-то, хотя мучи-
тель, бы правитель, преговорщикъ, полко-
водецъ, и пішъ оспличень, не бы нищо быль
въ немирно-шо и непокорно-шо свое оспече-
шво (Суракуса) безъ прудолюбіе-шо си.
Спіхове-шъ му не ся посвирихл сички-шъ
въ Атина, кое-то впрочемъ не бы доказало
нищо; за това и завидницы-шъ на писмен-
ны-шъ му оуспѣхи ся раздѣллахл на два
чина: едни думахл чи спіхове-шъ му не
бѣхл добри, а други думахл чи не бѣхл отъ
него сочинени. Отъ шыя послѣдни-шъ несо-
мнѣнно бѣше оный Македонскі царь, кой-то,
въ едно пілнье съ младаго Діонусіа, недо-
споинъ сынъ славнаго отца, думаше му:
« Но кога намѣри баща ти време-то да со-
чини шолкова спіхопворенія? » — « Кога-